

Proteklu godinu NSPRV je okončao sa motom „I učitelji su važni“, a ovu otpočeo motom GNA: „Prvi cilj – obrazovanje za sve“ i motom WTD: „Investiraj u učitelje odmah!“ da bi poslednji kvartal ove godine obeležio motom ovogodišnjeg WTD: „Oporavak počinje sa učiteljima“. Bila je to godina ostvarivanja prava stečenih po osnovu reprezentativnosti, a koja su nam u prethodnom periodu osporavana. Iako su predstavnici našeg Sindikata bili u prilici da „zaigraju na glavnom terenu“, rezultata nije bilo onoliko koliko smo želeli: sa promenljivom srećom smo se (iz)borili sa prekonornim časovima, tehnološkim viškovima, otpremninama pri odlasku u penziju, stimulativnim otpremninama, racionalizacijom mreže škola i broja odeljenja, racionalizacijom broja izvršilaca i uvek bolnim pitanjem materijalnog položaja... iz razloga izostalog pravog socijalnog dijaloga, a zbog vlasti koja se deklariše kao socijalno odgovorna, a istovremeno ne čini ništa da bi se sprovele neophodne sistemske društvene reforme i reforme javnog sektora.

U javnosti su nosioci glavnih funkcija u resornom ministarstvu zastupali, ali nažalost samo deklarativno, iste ideje kao i Sindikat, a u stvarnosti glumili socijalni dijalog i birali socijalne partnere po svojoj meri. U svemu tome donosioci odluka na lokalnom nivou, sledili su svoje republičke lidere, tako da ova godina nije bila godina razvoja socijalnog dijaloga, već njegovog gušenja i gašenja. Međutim, ni te činjenice neće nas obeshrabriti, već one za nas predstavljaju nove izazove - radi se o pitanjima koja se moraju rešiti, jer bi se u protivnom sistem urušio. Nažalost, izostala je i međusindikalna solidarnost i „pospremanje“ sindikalne scene, koja je, uz vidljivu netrpeljivost sindikalnih lidera, produžila ovakvo neregularno stanje i odložila neophodne reforme i donosiocima odluka pružila alibi za „guranje problema pod tepih“, a ponekad i obezbeđivala pristanak nelegitimnih učesnika socijalnog dijaloga koji su rezultirali potpisivanjem sporazuma, koji su ustvari bili „mrtvo slovo na papiru“. Bila je to godina zamrznutih kolektivnih ugovora i zamrznutih zarada zaposlenih koje su i zamrzute „otklizale“ do neizdrživosti.

Tako da nas ni najavljeno odmrzavanje, sasvim izvesno, neće vratiti na nekadašnji nivo. Stoga Vas i ovim putem pozivamo da zbijemo redove i da ostanemo uporni u namerama da, ako već naša prava ne možemo izboriti za pregovaračkim stolom, to učinimo štrajkom.

Svi ovi nedovršeni poslovi znače da nas brojni izazovi očekuju i sledeće godine, ali, kako je vreme praznika, bar na trenutak zaboravimo na njih i u društvu svojih najbližih, najmilijih i najrođenijih proslavimo sve te praznike, a od nas koji smo sa Vama, evo, već treću deceniju, primite iskrene čestitke i dobre želje da sve ono najlošije ostane u godini za nama, a da u narednoj napravimo korak napred. Čak i onda ako taj (is)korak ne bude dovoljno dugačak, bitno je da je to korak unapred, jer da bi stigli do cilja moramo uvek uraditi taj korak. Želimo Vam stalnog posla i plate, odgovorne poslodavce, učenike koji Vas poštuju i vole, roditelje koji znaju za svoje obaveze, a ne očekuju da Vi ispravite njihovu roditeljsku nebrigu... i nemojte dozvoliti da Vas sadašnje stanje obeshrabri, jer „oporavak počinje sa učiteljima“ i naravno učitelji nikad i nisu bili problem, već rešenje!

I dalje sa Vama!

Nezavisni sindikat prosvetnih radnika Vojvodine
i prof. Hadži Zdravko M. Kovač, učitelj ravangradski